IN CENTRUL ATENȚIEI—MUNCA DE EDUCAȚIE CU SPORTIVII

Salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, adresat Conferinței Uniunii de Cultură Fizică și Sport, arată că **„Mișcarea noastră sportivă dispune de condiții materiale corespunzătoare, de sportivi talentați, hotărîți și capabili să urce cele mai înalte culmi ale măiestriei. Ea poate și trebuie să obțină în toate ramurile de sport rezultate la nivelul celor mai valoroase performanțe mondiale".**

În vederea îndeplinirii acestui important obiectiv, pe lîngă formarea de cadre și sportivi bine pregătiți, organizațiile sportive sînt chemate să desfășoare o intensă și permanentă activitate de educare a sportivilor în spiritul dragostei nemărginite față de patrie, al atitudinii noi față de muncă, al respectului față de colectivul în care își desfășoară activitatea profesională, față de colegii de echipă și adversar, față de publicul spectator care îi înconjoară cu dragoste.

Ținînd seama de rolul mare pe care îl are educația sportivului în procesul de instruire, Consiliul General al UCFS, împreună cu consiliul orășenesc UCFS București, a inițiat pe lîngă alte măsuri și un ciclu de consfătuiri cu antrenorii și cadrele din mișcarea sportivă pe tema muncii de educație.

Prima consfătuire de acest fel a avut loc miercuri după-amiază la sediul Consiliului General al UCFS. De la lucrările acestei consfătuiri a fost cules materialul prezentat în rîndurile ce urmează...

Referate interesante

In cadrul consfătuirii au fost prezentate 5 referate privind munca de educație, cu următoarele teme: **„Despre unitatea procesului instructiv-educativ"** (ținut de antrenorul emerit, prof. N. Nedef), **„Sportivul în producție, cu toate aspectele legate de această îndatorire"** (antrenor Mihai Sărățeanu), **„Cum folosesc colectivul în prevenirea și combaterea abaterilor pe terenurile de sport și în viața particulară a sportivului"** (antrenor Gică Nicolae), **„Cum am organizat timpul liber al sportivilor pe care îi antrenez"** (antrenor emerit Radu Huțan), **„Munca educativă cu juniorii"** (prof. Dan Popper).

Referatele prezentate au constituit un bun punct de plecare în discuțiile privind munca de educare cu sportivii.

Cei care au prezentat referatele au expus unele dintre metodele folosite în munca de educare a sportivilor și care i-au ajutat fie să obțină performanțe sportive superioare, fie să înlăture unele deficiențe.

„Fără o educație sănătoasă, fără dezvoltarea unor calități înalte n-ar fi fost cu putință — spunea în referatul său antrenorul N. Nedef — **ca jucătoarele și jucătorii noștri de handbal să obțină atîtea victorii de prestigiu pe plan mondial. Educarea cuprinde ansamblul problemelor privind dezvoltarea calităților fizice, a particularităților psihice individuale, formarea conștiinței și a conduitei morale, dezvoltarea trăsăturilor personalității sportivilor.**

Trebuie să arătăm că munca de educație a făcut parte în permanență din programul de instruire a loturilor republicane de handbal. In cadrul acestora s-a creat de-a lungul anilor o tradiție de muncă intensă, pe care colectivul de sportivi și antrenorii au transmis-o noilor veniți. Munca în antrenamente a jucat un rol deosebit în educația handbaliștilor și handbalistelor. Așa am ajuns să depășim uneori adversari care ne erau superiori din punct de vedere tehnic. In activitatea noastră am folosit metoda de influențare colectivă, dar am ținut seamă de fiecare dată de particularitățile individuale. Unii reușesc să se mobilizeze suficient și imediat în timp ce alții fac acest lucru mai greu.

Am avut însă și cazuri de sportivi care în urma rezultatelor bune obținute pe plan mondial au început să se creadă atotștiutori, că sînt cei mai buni. Ca urmare au început să-și neglijeze pregătirea, să se eschiveze de la antrenamente sau să le facă de mîntuială. Ei în mod greșit au ajuns la concluzia că au atins nivelul maxim al formei sportive și deci nu mai au nimic de învățat. Cu aceștia a trebuit să desfășurăm o muncă mai intensă, pentru a-i face să fie din nou aceiași sportivi modești, perseverenți în pregătire. Nouă, antrenorilor, ne revine misiunea de a stabili un coeficient comun, de a omogeniza individualitățile, de a cultiva la unii calitățile bune pe care le au ceilalți, de a realiza în acest fel un adevărat colectiv".

In referatul său, antrenorul N. Sărățeanu de la clubul sportiv Metalul s-a ocupat de un aspect de seamă al muncii de educație cu sportivii și anume: **sportivul în producție.**

La clubul Metalul — se arăta în referat — preocuparea pentru desfășurarea unei activități profesionale cît mai bune a sportivilor a stat în permanență în atenția antrenorilor și conducerii. Deseori ședințele pe care sectoarele tehnic și de propagandă ale clubului le țin cu antrenorii au avut pe ordinea de zi, discutarea unor probleme privind comportarea sportivilor noștri la locul de producție. In secția de motociclism, de pildă, 90 la sută din componenții ei lucrează la uzinele „23 August" din Capitală. Toți sînt muncitori calificați și lucrează în diferite sectoare. Munca de zi cu zi în producție îmbinată cu munca pentru pregătirea motocicletelor (unde sînt necesare cunoștințe tehnice mereu crescînde) au dus la o sporire sensibilă a calificării profesionale a acestor sportivi. In felul acesta, ei au reușit să rezolve cu succes sarcinile pe locurile de producție, să se evidențieze, să fie apreciați și stimați de tovarășii lor de muncă. Despre sportivi ca C. Dovitz, St. Iancovici, T. Popa, C. Radovici, tovarășii de muncă din sculăria generală, din sectorul motoare și laborator au numai cuvinte de laudă. Datorită atașamentului lor față de uzină, între acești sportivi și muncitori s-a creat o strînsă prietenie. Nu întîmplător colectivul de muncitori de la sculăria generală, cînd a aflat că maeștrii sportului St. Iancovici și B. Predescu au cucerit medalii de aur la concursul internațional de șase zile din Austria, au organizat aparițiа unei ediții speciale a gazetei de perete. Alături de fotografiile lor, de medaliile de aur, au apărut articole care exprimau mîndria colectivului pentru realizările sportive ale tovarășilor lor de muncă. Acestea nu trebuie însă să ne facă să trecem cu vederea unele manifestări negative — rămășițe ale influenței burgheze în sport cum sînt vedetismul, tendințele spre profesionism, spiritul exclusiv de club care se mai întîlnesc în unele ramuri ale sportului nostru. Iată, de pildă, cazul motociclistului Ion Cucu din secția noastră. Pentru abateri de la disciplină el a fost sancționat de către federația de specialitate. Colectivul de muncă sesizat de aceasta prin biroul organizației de bază P.M.R. a luat imediat inițiativa discutării lui. Membrii colectivului în care muncea Ion Cucu i-au făcut o critică aspră, i-au arătat greșeala săvîrșită, l-au ajutat să se îndrepte. Ajutorul tovarășilor de muncă a avut o influență pozitivă. Ion Cucu a început să muncească mai bine, să fie modest și disciplinat, să obțină rezultate din ce în ce mai bune, să fie la înălțimea tovarășilor săi de muncă.

Printre referatele prezentate a fost și acela privind munca educativă cu juniorii. În secția de tineret a Centrului de antrenament și perfecționare sportivă „23 August", activează un număr de 500 de copii și tineri între 16—18 ani. In acest centru, munca de educație a stat, cum este și firesc, în centrul preocupării profesorilor și antrenorilor. Elevii lor sînt foarte tineri și de felul cum vor fi educați depind în mare măsură atît rezultatele sportive cît și activitatea lor profesională, locul pe care îl vor ocupa în societate. De aceea, cu juniorii trebuie desfășurată o muncă temeinică de educație de către cadre bine pregătite, de la care elevul să aibă de învățat numai lucruri bune. Colectivul de antrenori de la susnumitul centru este preocupat să găsească mijloace și metode eficace, pentru ca în toate secțiile pe ramură de sport să se formeze un spirit colectiv, o opinie sănătoasă. Munca cu tineretul este o sarcină de onoare și antrenorii au datoria de a asigura schimbului de mîine o educație corespunzătoare. Iată cîteva obiective pe care și le-a propus, pentru prima etapă de muncă, acest colectiv: **formarea și întărirea obișnuinței de a respecta regulile de bună purtare; formarea și întărirea disciplinei conștiente liber consimțite; dezvoltarea spiritului tovărășesc al unității și atașamentului față de centru și secția respectivă; formarea unei opinii sănătoase a colectivului de sportivi, cultivarea dragostei față de realizările regimului democrat-popular și educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar.**

Referatele au oglindit preocuparea celor ce le-au prezentat pentru desfășurarea muncii de educație cu sportivii. Ele însă n-au putut cuprinde numeroasele aspecte legate de această temă. In schimb, au constituit subiectul unor discuții folositoare.

Din cuvîntul participanților...

Pe marginea celor 5 referate prezentate au luat cuvîntul antrenori, profesori, activiști. Ei au scos în evidență importanța muncii de educație cu sportivii în obținerea unor rezultate valoroase, salutînd totodată inițiativa Consiliului General al UCFS, menită să realizeze un prețios schimb de experiență în care să fie relevate rezultatele bune, metodele de muncă, dar în același timp să fie scoase la iveală și înlăturate și lipsurile care se mai manifestă.

In timpul Consfătuirii. Aspect din sală.

D. IONESCU, antrenor al clubului sportiv Unirea: *„Trebuie să spun, de la început, că acest ciclu de consfătuiri este foarte binevenit. Munca de educație cu sportivii a stat în permanență în centrul activității mele de antrenor, mai ales că de aproape 10 ani mă ocup de pregătirea echipelor de juniori. Începutul carierei de antrenor a coincis cu o perioadă de temeinică documentare, de cunoaștere a elevilor mei. Acolo unde am constatat carențe m-am oprit mai mult, m-am gîndit la metodele cele mai bune pentru ca lipsurile respective să fie lichidate. Cînd s-a ivit ocazia nu am așteptat vreo ședință pentru a arăta elevului respectiv lipsurile, greșelile. L-am criticat pe loc, atunci cînd jucătorul avea încă proaspătă în memorie abaterea săvîrșită, cînd a putut să-și dea seama mai bine de repercusiunile pe care ar fi ceasta le-ar aduce pregătirii lui, colectivului. În munca de educație trebuie folosit în permanență exemplul celor buni. La sfîrșitul unei perioade de activitate, cînd am făcut caracterizări fiecărui jucător asupra pregătirii tehnice, tactice, am avut în vedere și comportarea sa pe teren, în societate; de multe ori, această caracterizare am analizat-o cu fiecare jucător în parte. Rezultatul acestor preocupări mi-a dat satisfacții: de mult, elevii mei nu au mai călcat regulile bunei conduite. Aceasta, bineînțeles, a fost și rodul colaborării strînse, permanente care a existat între conducerea clubului și organizațiile U.T.M. din care făceau parte jucătorii. Punînd în discuție pe cei ce au greșit, evidențiindu-i pe cei buni, organizația U.T.M. ne-a fost un prețios ajutor în desfășurarea muncii de educație cu juniorii. Toate acestea au contribuit, desigur, la obținerea unor rezultate sportive bune, printre care și cucerirea, în mai multe rînduri, a titlului de campioni ai R.P.R. de juniori, la rugbi.*

GR. IOANIDE, antrenor, clubul sportiv Dinamo: *Munca de educație este pe cît de importantă pe atît de complexă. Ea cere vreme, răbdare. Dar trebuie rezolvată, totuși, la timpul oportun. E necesar să se țină seama de vîrsta sportivului, de particularitățile fiecăruia. Aș vrea să spun cîteva cuvinte despre „capriciile" unor sportivi buni care se cred de neînlocuit. Ce trebuie să facă antrenorul în asemenea cazuri? Firește, să le combată cu tărie. Dar cel mai bun antidot va fi acela al ridicării de noi sportivi cu care să fie completat lotul. In aceste condiții, antrenorul poate să înlocuiască pe acei sportivi, chiar dacă la început valoarea sportivă a rezervelor nu este la nivelul titularilor. Dar, cu un om cu calități morale sănătoase, disciplinat, obții, fără îndoială, rezultate mai bune.*

B. MENAS, antrenor de șah: *Mi s-a părut deosebit de interesant referatul* „Sportivul în producție, cu toate aspectele legate de această îndatorire". *M-am oprit asupra acestuia, fiindcă e bine știut că în procesul muncii se formează caracterul sănătos, trăsături morale deosebite. Activitatea profesională a sportivului influențează în mod direct activitatea lui sportivă. La noi, la Electronica, de pildă, în 1960, un tînăr tehnician, M. Nacu, era șahist de categoria a IV-a. Tînărul nostru făcea progrese însemnate de la o zi la alta și astăzi este un foarte bun proiectant în aparate de radio. Succesele din producție l-au stimulat. Și iată că după numai doi ani, Miron Nacu este jucător de categoria I și — mai mult — participant la actuala ediție a finalei campionatului R.P.R. Același lucru l-aș putea spune despre Mircea Pavlov. In urmă cu cîtva timp, Pavlov nu muncea pe măsura posibilităților lui. In această situație, nici în șah nu mai obținea rezultate bune. A venit însă ajutorul organizației de partid și al comuniștilor din secția în care muncea Mircea Pavlov. El a fost ajutat în permanență să-și îmbunătățească activitatea profesională, a fost sprijinit de fiecare dată, muncitorii mai vîrstnici i-au fost totdeauna buni îndrumători și sfătuitori. Azi, M. Pavlov și-a schimbat atitudinea față de muncă, a obținut succese de seamă și conducerea secției a hotărît să-l treacă pe post de maistru. Și în cazul lui se poate spune că succesele de la uzină, obținute cu sprijinul colectivului unde el muncește, l-au făcut să se pregătească temeinic și în sport. Comportarea din recentul campionat e grăitoare.*

C. FLORESCU, antrenor la Clubul sportiv școlar: *Referatele prezentate au fost interesante. Totuși ele au trecut uneori prea ușor peste unele aspecte negative care, la un moment dat par fără importanță. Ar fi greșit dacă am judeca astfel. In urmă cu două săptămîni, doi sportivi de la Știința București au venit la bacul de la stadionul Tineretului. Nu aveau program organizat. Cu toate acestea ei au insistat să intre în sală. Mai mult chiar, au insultat personalul administrativ și pe antrenorul care lucra în momentul acela. Unul dintre ei este Vasile Jirgea, student la Științe juridice. Celălalt n-a avut nici măcar curajul să-și spună numele. Clubul Știința se pare că a trecut cu vederea acest „mic" incident. Dar el este rezultatul unor goluri serioase în pregătirea educativă a celor doi canotori. Am dat acest exemplu pentru a arăta ce înseamnă să nu acorzi importanța cuvenită unor ieșiri pe care le poți considera ușoare dar care știrbesc din prestigiul clubului respectiv. Nouă, antrenorilor, ni se cere consecvență și exigență, dar nu aplicate în mod rigid, ci cu multă chibzuință.*

N. POPESCU, activist, clubul sportiv Metalul: *„Vreau să spun cîteva cuvinte despre figura antrenorului, despre exemplul personal pentru sportivii săi. I. Stoian, S. Dumitrescu prin comportarea lor, prin perseverența dovedită în munca de pregătire și-au cucerit o stimă binemeritată în rîndul sportivilor. Nu același lucru l-a reușit antrenorul de ciclism N. Țapu. La învățămîntul politic acest antrenor se prezintă cu regularitate slab pregătit, se scuză de fiecare dată. El nu reușește să fie în pas cu noul, nu se străduiește să realizeze acest lucru. Urmarea este lesne de înțeles: secția de ciclism trăiește doar cu „firma". Pînă acum această secție n-a reușit să obțină rezultate. Ba mai mult. In cadrul ei domnește o atmosferă nesănătoasă în care își face loc fuga de pregătire, ieșiri incompatibile cu calitățile sportivului de tip nou. Nu putem fi de acord cu felul cum înțelege antrenorul de tir D. Pineta să desfășoare munca educativă. El se rezumă doar la sancțiuni, neglijînd munca de educație, cu variatele ei forme și mijloace de care dispune. In încheiere aș vrea să subliniez faptul că conducerile cluburilor și asociațiilor sportive vor trebui să țină o mai strînsă legătură cu sindicatele, cu organizațiile U.T.M. care pot să aducă un sprijin prețios în desfășurarea muncii de educație cu sportivii. De cîte ori a existat această colaborare, rezultatele bune n-au întîrziat să apară. Tocmai de aceea aportul pe care organizațiile de masă îl pot aduce în rezolvarea acestei importante sarcini nu trebuie neglijat.*

★

În încheierea Consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Aurel Duma, președintele Consiliului General al UCFS care a subliniat necesitatea desfășurării unei munci educative pline de conținut cu toți sportivii și cadrele UCFS, scoțînd în evidență rolul important pe care îl are antrenorul în educarea sportivilor, în formarea calităților morale și de voință ale acestora, în cultivarea spiritului combativ și al hotărîrii nestrămutate de a reprezenta cu cinste culorile patriei în întrecerile sportive.

In continuare tov. A. Duma a subliniat că în munca educativă cu sportivii trebuie pus un accent deosebit pe cunoașterea hotărîrilor partidului și guvernului, a realizărilor poporului nostru pe drumul construirii depline a socialismului, a frumuseților și bogățiilor patriei. De asemenea a subliniat, în același timp, că în activitatea de educație nu trebuie să se muncească în general ci, în mod concret, cu pasiune și dragoste față de fiecare sportiv, care trebuie ajutat și îndrumat, zi de zi, în însușirea măiestriei sportive și în formarea unor trăsături morale superioare, caracteristice oamenilor de tip nou — constructori ai socialismului.

Pagină redactată de
CONSTANTIN ALEXE
și **TIBERIU STAMA**